Por i confiança

Per PepMaria el dl., 15/10/2012 - 09:00

Diuen que els infants només creixen sans i creatius sota certes condicions. Que els pares han d'intentar reproduir aquestes condicions.I si els adults, per a portar vides sanes i creatives, necessitéssim unes condicions semblants ?Uns versos de Màrius Torres formulen aquest tema en termes de por i confiança.... Diuen que els infants, per desplegar totes les seves potencialitats intel·lectuals i afectives, necessiten créixer en un ambient de confiança. Que la confiança els cal per a somniar el seu futur i començar a explorar-lo mitjançant el joc, el dibuix o la paraula. Que les reaccions injustificades dels adults els generen por, inseguretat i encongiment. Que, mentre marquen unes normes de convivència, els adults han de donar crèdit als infants, acollir amb paciència els seus errors i aprofitar aquests errors per ensenyar-los i encoratjar-los. Que això els treu les pors i el fa creatius i generosos.I si, al cap i a la fi, els adults no fóssim tan diferents dels infants en tot això? I si el que ha fet el temps és acumular en nosaltres pors per fracassos mal païts; auto-exigències per guanyar-nos el favor de qui sap qui; pressions auto-imposades que ens angoixen per a aconseguir certs resultats, a canvi de la meva suposada dignitat o de la meva suposada superioritat respecte a no sé qui?I si, des del fons de cada situació que visc, jo pogués sentir una Veu/veu que em diu "No tinguis por. Res no em farà desistir del meu amor per tu"? I si a dins del cor un sisè sentit em fes tastar el gust efímer de les comparacions i el sabor perdurable de les solidaritats? I si en cada cruïlla del meu camí em sentís acompanyat per aquell pare/mare (Pare/Mare) que jo vull ser per als meus fills?O, tal com resa Màrius Torres:Tinc por, tinc confiança. Servitudno hi hauria més dura que la de l'home lliuresi, tant més fatigat com més s'hagués perdutPogués perdre el repòs del teu somriure.